

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 127.

Tredie Session.

43de Møde.

Mandagen den 15de December.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortsat): De have alle 3 meget betydelige Forretninger at forestaae, og det vil desuden være et stort Spørgsmaal, hvorvidt Sagernes Behandling derved vilde vinde Noget, da det vel i Reglen ikke kan antages, at Departementscheferne kjende disse Sager bedre end Ministeren selv. Med Hensyn til den Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde om Indqvarteringsvæsenet, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at Detaillen af Forretningerne er gaaet over i en langt højere Grad til Ministeriet, siden Generalindqvarteringscommissionen er blevet hævet.

B. Christensen: Hvad det angaaer, at den ærede Minister mener, at der vil være en mindre tilstrækkelig Garanti for den gode Udførelse af de islandse Sager under Ministeriet, dersom denne Departementsdirecteurpost gaaer ind, vil jeg dog tillade mig at gjøre to Bemærkninger. Den ene er den, at jeg troer, at man vil kunne have en tilstrækkelig Garanti for, at de islandse Sager i Ministeriet afgjøres godt, naar man paa Island selv søger for Udviklingen af en god Communalbestyrelse; deri ligger vist en væsentlig og den ene tilstrækkelige Garanti. Hvad Ministeriet selv angaaer, da maa jeg tilstaae, at jeg i tidligere Tid tilfældigviis har havt nogen Kjendskab til disse Forhold, og jeg maa tilstaae, at jeg troer, man meget har overvurderet deres Bigtighed, idet man i sin Tid begrundede dette Departement, og at man ialfald har overseet, at man, jeg kunde fristes til at troe, for at give det Noget at bestille, har henlagt Sager der-

under, hvis gode Udførelse under dette Departement netop bliver ikke lidet tvivlsom, fordi man sandelig meget godt kan være hjemme i de islandse Forhold, uden i mindste Maade at have tilstrækkelig Sagkundskab til de derfra aldeles forskellige færøiske og grønlandse Forhold. Men jeg troer, at hvorledes man end vil dømme derom, saa kommer jeg dog — og det gaaer maaskee flere her i Salen som mig — uvilkaarlig tilbage til det, der har været omhandlet under den første Forhandling af Finantsloven her i Salen, nemlig det Dnste lige i, at faae en formelig udarbejdet Organisationsplan for Ministeriet; da troer jeg, det vil vise sig, at det virkelig forholder sig saaledes, som den ærede Ordfører har antydet, at man med temmelig Lethed og Sikkerhed og til Gavn for Forretningernes Udførelse maaskee kunde opløse det hele Departement. Man maa nemlig erindre, at mange af de Forretninger, der udføres, navnlig for Færøernes og Grønlands Bedkommende, ere af den Besskaffenhed, at de langt hensigtsmæssigere og naturligere maatte kunne henlægges under den kongelige Handelsdirection, der jo bestaaer af kongelige i Ministeriet selv opdragne, Embedsmænd. Hvad angaaer de islandse Sager, navnlig Revisionsvæsenet og Sltgt, vil den ærede Minister vil indrømme, at det er forholdsviis meget ubetydelige Arbejder og derhos meget simple Arbejder, der ret vel kunne forenes, og det med Besparselse, under de af Ministeriets Contoirer, der besatte sig med det Slags Forretninger. Jeg vil imidlertid ikke her paa Stedet gaanedybere ind i denne Forhandling, da jeg for mit Bedkommende, og eftersom Forholdet i dette Dieblik stiller sig, finder Udvalgets Indstilling at være omtrent det, der i dette Dieblik meest passende kan gjøres, og hvortil man altsaa fortiden bør indskrænke sig.